

[Else-Merete Ross.]

kom også spørgsmålet om undervisning af syge og invaliderede børn frem, og den højtærede undervisningsminister opfylder ved § 51 a sin forgængers løfte om at få disse forhold ordnet på en så god måde som muligt. Jeg synes, der er grund til at fremhæve det synspunkt, der kommer til udtryk i bemærkningerne til denne paragraf, nemlig at syges og invalideredes ret til undervisning også udover den undervisningspligtige alder ikke bør begrænses, selv om deres helbredstilstand gør det tvivlsomt eller måske udelukket, at de senere vil kunne udnytte de erhvervede skolekunder. Disse børn skal, hvis det overhovedet er muligt, modtages i skolen, bl. a. for at de kan opnå kontakt med andre børn. Med glæde har jeg læst om den klasse, der er oprettet for spastiske børn på Fælledvejens skole. Det er et skridt i den rigtige retning.

Hvad angår tilskud til skolebyggeri, er der i lovens § 63 foreslået nogle ændringer. Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen talte forleden dag i det høje ting om den betydning, han tillagde gymnastikken, og blev støttet af det ærede medlem hr. Bækgaard. Jeg vil gerne tilslutte mig disse udtalelser, men også fremhæve, at svømning efter min mening er om muligt endnu vigtigere. I et havombrust land som Danmark burde alle kunne svømme. Jeg er derfor meget tilfreds med, at der nu ved skoler, hvor der er en gymnastiksal, kan gives tilskud også til indretning af en svømmehal.

Hvad angår tilskuddet til de i § 63 nævnte lokaler, vil jeg gerne spørge, om det montagebyggeri, vi talte om her i fredags, ikke også ville kunne finde anvendelse på mange af de lokaler, der her er tale om. Måske vil man indvende, at montagebyggeri føjet til en eksisterende skolebygning æstetisk ikke vil være så heldigt. Den højtærede undervisningsminister må undskylde, at jeg stiller et spørgsmål til ham for øjeblikket, men efter hvad jeg har forstået, er det arbejdsbesparende og værdifulde ved montagebyggeriet, at det består af en kerne, hvor det indvendige kan fremstilles efter en bestemt plan, i dette tilfælde altså til en bestemt art skolelokaler, og af den grund kan fabrikkfremstilles, medens der intet er i vejen for at beklæde denne kerne med et materiale, f. eks. almindelige mursten, som

kan få det nye lokale til også æstetisk at passe ind i en ældre skolebygning.

Nu ved jeg godt, at mange af de omtalte lokaler normalt bygges af håndværkere på stedet, men da der landet over er mangel på arbejdskraft, ikke mindst inden for byggefagene, kunne man så ikke af arbejdsbesparende grunde gå over til montagebyggeri og eventuelt gøre igang sættelsestilladelse afhængig af, at montagebyggeri benyttes?

Dette lovforslag indeholder så meget, at det ikke er muligt på 20 minutter at komme ind på det alt sammen, men det bliver der vel tid til i udvalget.

Jeg vil gerne slutte med at takke for dette lovforslag, som mit parti kan anbefale meget varmt.

O. Mathiasen: Man kan vel altid diskutere, hvad man forstår ved mindre ændringer i en lov, men jeg synes faktisk, at den højtærede undervisningsminister er, skal jeg sige meget beskeden i sin udtryksform, når det i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag siges, at det tilsigter nogle mindre ændringer i folkeskoloven af 1958. For mig at se er der faktisk tale om temmelig væsentlige ændringer, som på forskellig vis kan komme til at gribe dybt ind i skolens forhold og i forældrenes forhold til skolen. Selv om der vel ikke er tale om helt nye foranstaltninger, er det i hvert fald meget væsentlige ting, der drejer sig om.

I øvrigt vil jeg gerne straks give den højtærede undervisningsminister og hans embedsmænd min bedste kompliment for den særdeles klare og letforståelige tekst i dette lovforslag og dets bemærkninger. Det er nogle meget fortræffelige kommentarer, der gives. Jeg kan sige, det er et eksempel til efterfølgelse for alle lovtækstforfattere. Det kunne der måske nok være grund til at fremhæve her.

Den højtærede minister har i sin skriftlige fremsættelse motiveret, hvorfor der allerede efter så få års forløb er ønsket fremme om, at der foretages ændringer i loven af 1958. Det var vist det ærede medlem hr. K. B. Andersen, der spurgte: hvornår bliver der fred igen i skolespørgsmålet? Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at der skal ikke være fred i dette spørgsmål. Tværtimod, der skal være, jeg vil ikke sige ufred, men